

Gondolatok a Sport XXI- Alap Program működéséhez

Az iskolai kapcsolatok fontossága

Nagy érdeklődéssel figyelem és információimhoz képest követem azt a számomra nagyon kedves folyamatot, amely az érdeklődés előterébe hozza a gyerekek foglalkoztatásának kérdését. Többekkel együtt régóta hangoztattuk azt a nézetet, hogy valamilyen formában a „gyerek atlétikát” meg kell szervezni. Sokféle elképzelés született az évek során, de sokáig azzal tették talonba, hogy korai a gyerekekkel foglalkozni. Végre túl lépünk azon az évtizedek óta hangoztatott szlogenen, hogy az atlétika a felnőttek sportja, ezért a korai kiválasztást ne siettessük.

Csak közben megdöbbenve tapasztaltuk, hogy a többi sportág lenyúlja a tehetségeket. A kérdés megvalósulása irányában nagyon fontos események zajlottak le. Ilyennek tartom Woth Klára tanárnő előadását a dunaújvárosi szakmai megbeszélésen. Dornbach Ildik ó szakmai igazgató által létrehozott munkabizottságot, mely a Sport XXI Alap Program keretében tervezi megvalósítani ezt a sürgető problémát. A téma felé irányítja a szakmai közvélemény figyelmét az a tanulmány, amely a minap jelent meg a TF Atlétikai Tanszék tanárainak köszönhetően. Ez a munka sok értékes észrevételt tartalmaz, olyanokat, amiket az élet és a gyakorlat produkált.

A fent említett fontos mozzanatokból egy alapvető tényező hiányzik: az iskola. A testnevelő tanár, és az iskolában a gyerekekkel végzett atlétikai oktató munka/áttételesen szerepel, de konkrétan nem./

Miért tartom ezt mindennél fontosabbnak?

Az atlétika kizárólag az iskolában tanuló gyerekek köréből számíthat utánpótlásra. Valamint azokra a testnevelőkre, akik az ország minden részén atlétikát oktatnak és valamilyen szinten versenyeztetik a gyerekeket.

Emlékezzünk a NAP program sikerére, amely akkor vált igazán népszerűvé és sok gyereket mozgató eseménnyé, amikor összekapcsolódott a Diákolimpia atlétikai programjával. Azért említem, mert megszűnéséig meglódult az atlétika, a létszám és szakmai munka terén. A testnevelők érdekeltek voltak, ennek köszönhetően működött a program.

Az elején említett három fontos kezdeményezés a testnevelők nélkül nem fog sikerre vezetni. Woth Klára tanárnő által felvázolt módszer végrehajtásához létszámra is szükség van. Az ott ismertetett gyakorlatokat kevés résztvevővel nehéz sikeresen elvégezni. Szakosztály és iskola összefogással lehet eredményesen úgy elvégezni, hogy a résztvevők minél nagyobb része a későbbiekben is a sportágban maradjon.

A Masz honlapján olvastam a személyi összetételét ez előzetes munkabizottságnak. A felsorolt tagok kivétel nélkül kiemelkedő szakemberei a tervezett feladatoknak. Első olvasásra hiányérzetem támadt néhány személyt illetően. Feltétlenül helye lenne a bizottságban az MDSZ atlétikai munkabizottság vezetőnek, továbbá néhány olyan fiatal szakembernek, akik nemzetközi tanfolyamot hallgattak végig a témában. Fontosnak tartanám - amennyiben régiókban gondolkoznak - minden ilyen területnek lenne felelőse. A feladatuk az legyen, hogy feltérképezzék azokat az iskolákat, ahol atlétikai élet folyik.

Az előzetes tervek szerint hét verseny keretében foglalkoztatnák a résztvevő gyerekeket. Részükre a versenyidény szeptembertől júniusig tartana. Mezei versenyek, felmérő jellegű versenyek és csapatversenyek szerepelnek az előzetes programban. Adódik ismét a kézenfekvő megoldás.

Közelíteni kell a diákolimpiai atlétikai programot a tervezett tevékenységgel. Kidolgozott és az atlétikával foglalkozó iskolák számára bejáratott versenyrendszer működik, mely egyéni versenyeket, ügyességi és összetett csapatversenyeket és mezei versenyzést jelent. Ebben a rendszerben sok száz iskola sok ezer tanulója vesz részt.

Az új sportirányításban, amely minden sporttevékenységet egy központ/MOB/ alá rendel, szinte természetes lenne, hogy a MASZ és MDSZ egyezteteti tevékenységét. Ebben a témában a MASZ-nak kellene lépnie, de mindkét Szövetség érdeke lenne a közeledés.

Örömmel olvastam, hogy az előzetes tervektől eltérően maradnak a serdülő korcsoportok. Egyetértek a korai túlversenyezettetés veszélyével, de ugyanakkor szükséges, hogy a rátermettség szerinti kiválasztás megtörténjék. Ehhez szükségesek az egyéni versenyek. A kiugró tehetségeket ki kell emelni, részükre szakmai szempontból védeltséget kell biztosítani. Ez fontos feladat.

Ezt a mindenkori szakvezetésnek fel kell mérni és mindent elkövetni ennek érdekében. Jó lépés volt a serdülő bajnokságon bevezetett indulási korlátozás az elmúlt évben. A gyerekek védelme azonban nem indokolja azt, hogy ne legyen összehasonlítási lehetőségük a versenytársakkal. Ennek kézenfekvő eszköze a ranglista, amely - nem tudom miért- nem jelenik meg pontosan azok részére, akiknek a legnagyobb motivációt jelentené ennek ismerete.

Nagyon örülnék, ha néhány észrevétel erejéig gondolatokat ébresztenék azokban, akik a sportág jövője érdekében foglalkoznak a kérdéssel. Véleményem szerint minden akadály ellenére csinálni kell, mert szeretett sportágunk jövője pillanatnyilag minden erőfeszítést szükségessé tesz.

Kovács Sándor testnevelő tanár, atlétaedző / 2012. január 12.